

De pres polític a fill predilecte de Tortosa

Manuel Pérez Bonfill (Tortosa, 1926), que aquest any arriba als 90, llegendari professor de llengua i literatura, poeta, narrador, director de teatre i traductor, rep avui, en un solemne acte a l'ajuntament, el títol de fill predilecte de la ciutat.

A fe de Déu i de tots els sants -ell que diu que no creu, però que és més creïble que molts creients- que s'ho ben mereix. Però ara que rep aquesta alta distinció no puc deixar de pensar quan va ser pres polític, durant l'estat d'excepció de 1969, i va passar una temporada a la presó de Tarragona en companyia d'altres irreductibles tortosins, com els estimats Frederic Mauri, Agustí Forner i Lluís de Torres Espuny.

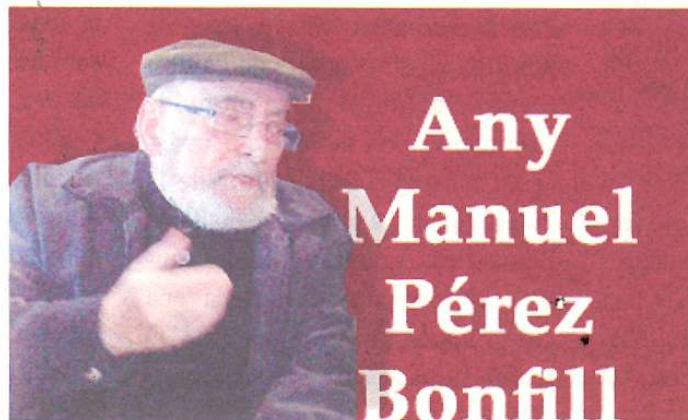
En fi, el que gairebé ningú no recorda -o no vol recordar-, però que els que tenim alguna responsabilitat en els afers d'escriure tenim el deure de fer present, perquè no tot és el "compadreo" i les bones paraules de cara enfora en què semblen haver-se instal·lat les relacions polítiques de fa molts anys.

Amb Pérez Bonfill -Manolo per a tants amics i deixebles que té en aquests territoris del sud- no li vingueren amb aquestes monsergues; ell va saber què eren els anys quaranta, aquí i a Barcelona, quan estudiava i anava de "parranda" amb un altre tortosí de "campanilles", l'advocat

Joan Josep Murall.

Amb Manolo, fill de ferroviari, pagesos i carnisers, la cultura del poble va arribar, després d'una llarga elaboració acadèmica, a centenars de nois i noies que, a través d'ell, han pogut assaborir els beneficis d'una literatura, d'un teatre i d'unes idees que no són les que, malauradament, el món els ha ofert després. D'igual manera que ells i elles reconeixen el mestratge de Manuel, aquest no ha deixat mai de valorar altament el del Dr. Manyà, a qui va definir com la "consciència catalana de Tortosa".

Aquests darrers dies -i el 2002, quan va escaure's el cinquantenari de la fundació de la revista "Géminis", que van crear Jesús Massip i

Gerard Vergés- s'ha parlat d'aquella generació, en la que tant va intervenir, també, Pérez Bonfill. Intervenció política, al costat del PSUC; intervenció artística, al costat dels joves que començaven; intervencions poètiques i teatrals, formant actors i un públic disposat a gaudir de l'escena i, en fi, la llarga intervenció

Xavier Garcia

Escriptor

pedagògica al seu estimat Institut de Tortosa, al que dedicà quaranta llargs anys de la seva vida.

Tot això -i els seus ideals polítics i humanistes- vaig voler-ho recollir en la breu biografia seva, que vam publicar a Onada edicions, de Benicarló, el 2011, dintre d'un conjunt en què també hi ha, a més de Joan Panisello, els esmentats Massip i

Vergés, amb qui Manuel va formar el trident de les millors esperances catalanes, ebreques i socials.

És un goig, doncs, celebrar al seu costat, i de l'Anna M. Bel i els fills, el reconeixement que li fa la seva ciutat, aquesta Tortosa dels seus amors, de la que hagué de fugir, en l'últim any de gue-

rra, per no morir sota els intensos bombardeigs. Aquella ciutat que retrobà en ruïnes -com el protagonista jueu de la mítica pel·lícula "El pianista", perdut en el Berlín en flames- i que, lentament, s'anà refent humanament gràcies a la cordialitat i al saber humanistes d'homes com Manuel Pérez Bonfill.